

OŚWIĘCON (2) *part praet pass pf*

oświęcon (2), [**oświęcony**].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg m N (praed) oświęc(o)n (2). ◊ [G oświęcon(e)go.]

Sł stp s.v. oświęcić, Cn brak, Linde s.v. oświęcić.

1. *Który został świętym, którego poświęcono [czym] (1) : yelli nye dáleko cyęłłłłą kaźń zálłuży ten/ który Syná Bożego zdepce/ á krew teftámentu/ którą yełt ośwyęcon [in quo sanctificatus est Vulg Hebr 10/29; przez którą był poświęcony WujNT]/ bęđzye myał zá plugáwą/ á duchowi łálki lekkoć wyrządźi? KromRozm II m2v.*

2. *Którego wyswięcono na kapłana, który przyjął święcenia kapłańskie (1) : [Cypryan S. tak piŕze: Drugi ras sie Krzcić/ bronią tego Reguły Kościelne: także tyż áni Kápłaná, ras oświęconego, drugi ras Swięcić niemoże [nemo Sacros Ordines, semel datos, iterum renovat] HerbutArt 46 (Linde s.v. oświęcić).]*

Szereg: »oświęcon albo stawion« (1): Táki [kapłan] iż porządnye ośwyęcon álbo ftáwjon yełt lubo fyę od yedności yednego/ fwyętego/ powłfechnego/ y ápoštołłkyego kołcyoła oderwye [...] nye tráci mocy y władzey vrzędu fwego KromRozm III K8v.

Cf OŚWIĘCIĆ

EW